

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Alius jeunij violator, & alia inobediens mulier, grauter puniti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

eſſet, impudenter admiſi. Vnde tandem id conſecutum eſt, quod Salomon ait: Impius cum in profundum venerit peccatorum, contemnit. Itaque erecta ceruice, ſpreta Antifitiſis ſalutari prohibitione, huc acceſſi, ſed tandem vexatione dante intellectum auditui, reipſa iam comperi, facienda eſſe, quæ jubet Epicoſopus. Chriſtus enim per eum locutus eſt. Hac ut audiuit populus circumſtans, valde horruſt infandũ ſcelus, laudauit Chriſti iudicia, abdita in lucem proferentis, Godefridum Epicoſopum mirè extulit, exactius deinde juffa eius ſe facturũ affirmauit. Hac quidem dicta ſunt in terrorem illorũ, qui ſpiritualium Patrũ juffa contemnere non verentur.

VI.
 Multa pariter in hoc homine ſcelera fuere conjuncta, quibus ſe ſe in rebus ſacris libertini amant contaminare. Vitium gula, veritas in Quadrageſima carnes appetentis ac vorantis. Duplex inobediencia, viri neque Eccleſiæ legibus, neque Epicoſopi mandato obedientis. Audax temeritas ad ſacram menſam, & caeleſtis regis epulas, ſine veſte nuptiali, intrantis. Immo impudens mendacium alium ſexum veſte muliebri ſimulantis. Denique ſacrilegus DEI, & ſeruorum DEI contemptus. Quæ omnia, qui imitantur, an non merentur eſſe infirmi & imbecilles, & ferreum ſomnum dormire? Ut igitur præuaricatoribus & contemptoribus carniuoris iſtis fibulam iniiceret etiam Bredembachius, hanc hiftoriam recitauit. Paucis ab hinc annis, poſtquam Torpatenſes in Lutheranam doctrinã conceſſerant, feria ſexta ſolemne Paſcha feſtum proximè præcedenti, finita Lutherani Eccleſiaſta concione, ciuibus è Templo D. Matri virgini ſacro reuertentibus, quidam alium conciuem & familiarem inuitat ad prandium, rogat unã domum comitetur, habere ſe egregiè paratum petafonem Veſtphalicum. alter parum abhorrens, reſpondet, ſibi eſſe gallum opiparè elixum, quem cupiat in ſymbolum adferre. Dum ad menſam accumbitur, alter os quoddã galli ambedere volens imprudens panẽ ipſum deglutit, quod cum neque transmittere, neque eximere valeret, eo ipſo die, ſuffocatur: alter poſtridiè Paſcha malo ſpiritu corripitur, & nõ multò poſt rabie ac furore exagitatũ animam unã cum damone exhalat. Sic inobedientes atque irriſores plectit diuina juſtitia, quæ etiam Acherontico tortori eos nonnumquam tradit cruciandos. Cuius rei aliud exemplum legimus in vita S. Carilephi. Mulier quædam Gunda nomine, quam Claudeſtinus ſupplantator illexerat, ſpiritui S. volens illudere, virilẽ

Hh preſumo-

Bredembach.
 Belli Liuoni-
 ci, pag. 27.

presumpta veste in beatissimi Carilephi monasterium ingredi conata est, ut probaret verumne esset illius vaticinium, quo pradiixerat, sexui femineo numquam datum iri copiam in illud intrandi: sed iusto DEI iudicio priusquam vel respiceret cœnobij clausos aditus, arrepta à diabolo retrorsum ruit, adeoq; fœdè ab illo vexata est, ut dicere me pudeat. Caput enim illi adegit intra scœmora, sicq; factum est, ut que sacratis liminibus falsa oscula imprimere tentauerat, immūdas sui corporis partes osculari cogeret; sexumq; ipsa suum, quem virili habitu tegere voluerat, cunctis cernere volentibus palam proderet. Qua res effecti, ut deinceps eò se conferre mulieres ausa non sint.

VII.

Discant hinc mulieres vitare cœnobija Religiosorum; & viri quoque non contemere claustra virginum Religiosarum. Nec enim sine causa claustra vocantur. Væ, qui illuc comedendi, potandi, ludendi, saltandi causa ingrediuntur. Deo sponfas animas sollicitant. Angelos habent aduersarios, qui, vel olim ante paradysum voluptatis Cherubim, cum flammeo gladio atque versatili, ante domos Deo sacras, ad homines Deo consecratos custodiendos, collocantur. Meritò igitur impuri illuc penetrare cupientes dæmonibus verberandi permittuntur. Quemadmodum & illi, qui excommunicationem contemnunt. Horribile exemplum est in vita S. Laurentij ArchiEpiscopi Dublinensis. Per id tempus, multiplicatis malis in terra, cum sanctus Pontifex die quodam à Dublinia Vuassfordiam iter haberet, quidam è militibus regis Wilhelmi nomine, se comitem ei adhibuit, ne fortè si solus esset, incideret in latrones. Sed & scriptor quidam cum uxore sua parvuloq; infante, tamquam securius itor iam facturus, illis se junxit. Ingredientibus autem illis nemus quoddam, latronum latibulum, viginti quatuor loricati latrones è latebris prodierunt, simulantesq; se velle parcere Pontifici & suis, petebant, ut militem ipsorum traderet voluntati: ipse verò cum suis Clericis illasus abiret. sed vir sanctus respondit, malle se interfici, quàm illis militem jugulandū permittere. Tum illi furys agitati, in clericos eius sanius irruerunt, & scriptorem antedictum crebrò irrumpendo occiderunt. Eius autem uxoris misertus Episcopus, postea, qua ad victum vestitumq; pertinent, perpetuò illi ministravit; puerum verò litteris erudiendum curavit, & quoad vixit, inter Clericos suos illum numerari voluit. Porro la-

trones

Gen. 3. 24.

Sur. tom. 6 in
vita eius 14.
Nouembr.
cap. 25.